Sentenca: Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Naplata zadužnice izvan ugovorene svrhe

Zbirni podatci

Broj odluke: Pž 723/2023-2
Datum odluke: 09.03.2023
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Pravna podloga

Članak 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15)
Članak 1115. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15)

Sentenca

Zadužnica kao sredstvo osiguranja plaćanja može se koristiti samo za ugovorenu svrhu. Ukoliko se zadužnica naplati iz drugih razloga, ta naplata je izvršena bez osnove.

Tekst

„ 11. Prvostupanjski sud je pravilno iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za financije i iz priloženog Zapisnika o okončanom obračunu od 30. listopada 2013. utvrdio da je tužitelj u cijelosti isplatio tuženiku cijenu za izvedene radove prije nego što je tuženik dostavio predmetnu zadužnicu na naplatu (3. veljače 2014. i 6. ožujak 2014.). Neosnovane su tuženikove žalbene tvrdnje da je zadužnica predana na naplatu 3. veljače 2014. zato što tužitelj nije platio radove iz okončane situacije. U Zapisniku o okončanom obračunu od 30. listopada 2013. (str. 168. spisa) stranke su utvrdile da tuženik kao izvoditelj radova nakon okončane situacije više nema nikakvih financijskih potraživanja. Tuženik je tijekom parničnog postupka isticao da mu je tužitelj isporučio Klimafit ploče lošije kvalitete od ugovorenih i po višoj cijeni. Međutim, u čl. 8. Ugovora broj 824/13 od 2. srpnja 2013. stranke su ugovorile da je tuženik prilikom dostave robe (Klimafit ploče) na gradilište dužan kontrolirati kvalitetu i kvantitetu iste, što potvrđuje zapisnički i dalje odgovara za gradnju. Tuženik je preuzeo predmetne dostavljene ploče i ugradio ih, a za izvedene radove mu je plaćena ugovorena cijena. Ugovorena vrijednost Klimafit ploča bila je 100 kn/m2 ploča, koliko je tužitelj i obračunao tuženiku. Neosnovano tuženik u žalbi tijekom prvostupanjskog postupka navodi da je trebalo izvesti građevinsko vještačenje radi utvrđenja stvarne vrijednosti ugrađenih ploča. Ta činjenica nije odlučna u predmetnom sporu. Predmet spora je povrat naplaćenog iznosa na temelju zadužnice koja je izdana kao sredstvo osiguranja plaćanja izvedenih radova. Predmetna zadužnica kao sredstvo osiguranja plaćanja izvedenih radova mogla se koristiti samo za ugovorenu svrhu. Kako su izvedeni radovi tuženiku plaćeni u cijelosti, predmetna zadužnica se nije mogla dostaviti na naplatu iz drugih razloga.

12. Na utvrđeno činjenično stanje: da je predmetni iznos naplaćen na temelju zadužnice bez osnove u sklopljenom ugovoru, prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo - odredbe čl. 1111. i čl. 1115. ZOO-a i naložio je tuženiku vratiti stečeno bez osnove...“